

Els Daikons

Finides les tasques de curs per Juny reberem un article del pèrit agrònom i Redactor de «El Cultivador Moderno» en Josep Clemares Miralles, sobre les gegantines crucíferes japoneses anomenades genèricament *Daikons*, de qualque semblança a n'els naps d'Europa, pro d'un volúm i producció tan grans que passa de mida quan pensar-s'hi puga. La varietat Li-Pa-To arriba fins a pesar 30 k.; tenint a més la ventatja de que tot és aprofitable en tant notables vegetals. El señor R. de Noter les ha fet coneixer a França, aont les conreuen fà uns sis anys.

La interrupció de publicació del nostre BUTLLETÍ durant les vagues de l'istiu, de conformitat amb l'article 15 dels Estatuts, ens privà de publicar els instructius datos que ofería el Sr. Clemares, en una època en que encara podíen tenir interès; aixís com derrerament, el haver-se ja fet del domini públic mercès a la premsa quotidiana.

Encara això no'ns priva de cridar la atenció de nostres agrònoms, propietaris i pagesos sobre les dites plantes, recomenant-los fassin probes a nostra terra per a la introducció i propagació llurs; i d'agrair degudament a n'el susdit Sr. Clemares la distinció d'enviar-nos els datos que consten en son ben pensat article.

Pel Concell de Redacció,

EL PRESIDENT.

Desembre, 1914.

SECCIÓ BIBLIOGRÁFICA

“Beiträge zur Kenntnís der Iberisch-Balearischen Triásprovinz“,
per A. Wurm

En les Actes de la Societat de Ciències Naturals de Heidelberg, (IV trimestre 1913), ha publicat el geòlec eminent Dr. Wurm, un estudi bastant raonat sobre la extensió i importància del Triás en la penín-

sula Ibèrica, essent una de les regions en que més se fixa, la que podríem anomenar Conca baixa del Ebre.

Parlant de Lleida, comprova la presència a Camarasa junt al Segre, de les margues gesoses senyalades per D. Lluís M. Vidal, sobre les quals s'extent una faixa de calça compacta i fullosa amb lleugeres capes de guix negrós i calça desfeta amb restos fòssils (*Myophoria*, Gasteròpods i Fucoides), classificant Vidal aqueix complex com Muschelkalk. El Keuper hi està representat per un jasciment de uns 200 metres d'extensió. L'autor exposa sa opinió, de que'l jasciment dolomític Brecciense soperposat a n'aquest, pertany, no a n'el Liàssic mig com diu Vidal, sinó al Carnyolàs.

Al parlar dels jasciments visitats en la provincia de Barcelona, dedica en primer lloc grans alabances al Dr. Almera, dient que en sos treballs s'hi respira un esperit modern fresc, com desgraciadament no's trova en la restant Literatura espanyola. Molt especialment es deté al ressenyar els jasciments de Vallirana i Pallejà, La Llacuna, Fontrubí i Pontons, seguint en ses apreciacions, de conformitat amb el doctor Almera. Al exposar la dispersió geogràfica de la *Spiriferina Mentzeli*, compara eixos jasciments amb els triàssics equivalents d'Hungria i regions Balkàniques. En general, coloca tots aquests terrenys, en el Muschelkalk i Mikultschützer inferior, equivalent al de l'alta Silesia.

En resúm, diu que en el Keuper català, hi juga la fàcies califera i per lo tant l'element marí, un paper molt superior al que presentan els jasciments keupèrics de la meseta central.

Parlant dels conglomerats de Marsà (Tarragona), senyala la contradicció entre la fauna per ell i Mojsisovics observada, i lo que diu Mallada de que aqueixos fòssils no's troven en el Muschelkalk sinó en les margues gesoses keupèriques que'ls hi són superposades. Els fòssils recullits pertanyen als gèneros *Hungarites*, *Protachyceras*, *Nautilus*, *Megalodon*, *Posidonia*, *Macrodon*, *Myophoria*, *Avicula*, *Modiola*, etc. Aqueixa fauna, pertany segons ell, al nivell Reitzii.

En les Balears, senyala la major importància del Trias a Menorca, sobre'ls jasciments de Mallorca.

Per fi descriu els de Mora d'Ebro (*Trachyceras*), citant una sèrie d'espècies completament noves, i cridant-li la atenció el caràcter netament alpi que presenta en contraposició a la restant fauna triàssica espanyola. Comparant-la amb la de Cerdenya i Balears, el resultat és sorprenent.

Les espècies per primera vegada descrites, són les següents: *Avicula ibèrica*, *Macrodon Verneuili*, *Myophoriopsis camposinensis*, *Opis (Coelopsis) tarragonensis*, *Megalodon hispanicus*, *Megalodon Malladae*, i varies *Protrachyceras*, *Ammonites*, *Nautilus*, *Cassianella*, *Terquemia*, *Macrodon*, *Amauropsis*, *Omphaloptycha*, etc., que no s'atreveix a classificar. Totes elles estan representades en fotografat.